SODBA SODIŠČA PRVE STOPNJE (prvi senat)
z dne 11. julija 2006*

V zadevi T-252/04,

Caviar Anzali SAS, s sedežem v Colombesu (Francija), ki jo zastopa J.-F. Jésus, odvetnik,

tožeča stranka,

proti

Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT), ki ga zastopa A. Folliard-Monguiral, zastopnik,

tožena stranka,

* Jezik postopka: francoščina.

druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe UUNT je

Novomarket, **SA**, s sedežem v Madridu (Španija),

zaradi tožbe zoper odločbo drugega odbora za pritožbe UUNT z dne 19. aprila 2004 (zadeva R 479/2003-2), v zvezi s postopkom z ugovorom med Caviar Anzali SAS in Novomarket, SA,

SODIŠČE PRVE STOPNJE
EVROPSKIH SKUPNOSTI (prvi senat),

v sestavi J. D. Cooke, predsednik, R. García-Valdecasas, sodnik, in I. Labucka, sodnica,

sodna tajnica: B. Pastor, namestnica sodnega tajnika,

na podlagi tožbe, vložene v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje 18. junija 2004,

na podlagi odgovora na tožbo, vloženega v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje 7. septembra 2004,

na podlagi obravnave z dne 8. novembra 2005

izreka naslednjo

Sodbo

Pravni okvir

1 Člen 59, člen 62(1) in člen 74 Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti (UL 1994, L 11, str. 1), kot je bila spremenjena, določajo:

„*Člen 59*

Rok in oblika pritožbe

Pritožba [pred odborom za pritožbe] se pisno vloži pri Uradu [za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)] v dveh mesecih po datumu obvestila o odločbi, zoper katero je vložena pritožba. Šteje se, da je pritožba vložena šele, ko je plačana pristojbina za pritožbo. V roku štirih mesecev po datumu obvestila o odločbi je treba vložiti pisno izjavo, ki navaja vzroke za pritožbo.

[…]

Člen 62

Odločitev o pritožbi

1. Po preučitvi utemeljenosti pritožbe Odbor za pritožbe odloči o pritožbi. Odbor za pritožbe lahko izvršuje katerokoli pooblastilo v pristojnosti oddelka, ki je izdal odločbo zoper katero je bila vložena pritožba, ali pa preda primer temu oddelku v nadaljnjo obravnavo.

[…]

Člen 74

Preučevanje dejstev s strani Urada po uradni dolžnosti

1. V postopku Urad preveri dejstva po uradni dolžnosti; vendar pa je Urad v postopku v zvezi z relativnimi razlogi za zavrnitev registracije pri tem preizkusu omejen na zahtevani ukrep in na dejstva, dokaze in navedbe, ki so jih podale stranke.

2. Urad lahko spregleda dejstva na katere se stranke niso sklicevale ali dokaze, ki jih zadevne stranke niso predložile v ustreznem času.“

Dejansko stanje

2 Novomarket SA (v nadaljevanju: druga stranka v postopku pred UUNT) je 18. aprila 2001 vložila prijavo za znamko Skupnosti pri Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) na podlagi Uredbe št. 40/94.

3 Znamka, za katero je bila zahtevana registracija, je figurativni znak ASETRA, prikazan tu spodaj:

4 Proizvodi in storitve, za katere je bila zahtevana registracija, spadajo v razrede 29 („kaviar, ribe in ribe v konzervi, ribje ikre in morski sadeži v konzervi, morski sadeži v konzervi“), 31 („ribje ikre in morski sadeži“) in 35 („storitve informiranja in svetovanja glede maloprodajne prodaje, uvoza in izvoza, vodenja poslovnih zadev“) Nicejskega aranžmaja o mednarodni klasifikaciji proizvodov in storitev za klasifikacijo znamk z dne 15. junija 1957, kot je bil revidiran in spremenjen.

5 Caviar Anzali SAS je 6. maja 2002 vložila ugovor na registracijo prijavljene znamke Skupnosti. Ugovor se je nanašal zgolj na del proizvodov iz prijave znamke Skupnosti, in sicer na naslednje proizvode:

— „kaviar, ribe in ribe v konzervi, ribje ikre in morski sadeži v konzervi, morski sadeži v konzervi“, iz razreda 29;

— „ribje ikre in školjke“, iz razreda 31.

6 Razlog, naveden v podporo ugovoru, je bil verjetnost zmede, določena v členu 8(1)(b) Uredbe št. 40/94, med prijavljeno znamko in prejšnjo znamko, katere imetnica je tožeča stranka. Zadevna prejšnja znamka, ki je bila registrirana v Franciji pod številko 92 432 018, z datumom vložitve 28. avgusta 1992, za kaviar (razred 29), in mednarodno registrirana pod številko 597 147, z datumom vložitve 18. februarja 1993, za isti proizvod figurativna znamka CAVIAR ASTARA, prikazana tu spodaj:

7 Ugovor je bil napisan v francoščini in je, kot dokaz registracije prejšnjih znamk, vseboval kopijo potrdila o registraciji z dne 19. novembra 2001 Državnega inštituta za industrijsko lastnino, pristojnega francoskega organa na področju registracije znamk, ter izpisek mednarodne registracije znamk z dne 14. novembra 2001, ki ga je, prav tako v francoščini, izdala Svetovna organizacija za intelektualno lastnino (WIPO).

8 Oddelek za ugovore UUNT je 18. junija 2002 od tožeče stranke zahteval, naj določi angleščino ali španščino kot jezik, ki ga sprejema kot jezik postopka, in ga obvestil, da mora biti vsa prihodnja komunikacija predložena v jeziku postopka ali ji mora biti priložen prevod. V odgovor je tožeča stranka 1. julija 2002 vložila ugovor v angleščini.

9 Oddelek za ugovore je 14. oktobra 2002 obvestil tožečo stranko, da ima na voljo rok, ki poteče 15. februarja 2003, da dopolni dejstva, dokaze in navedbe, ki jih je predložila v podporo svojemu ugovoru. Pismo določa naslednje:

„Če ne boste predložili dejstev, dokazov ali navedb v določenem roku, bo [UUNT] sprejel odločitev o ugovoru na podlagi dokazov, s katerimi razpolaga. Če dokumenti, ki so potrebni, da bi se dokazala prejšnja pravica oziroma prejšnje pravice, ki so temelj ugovora ali dokaz temeljnih pogojev uporabe navedenih razlogov, ne bodo predloženi v zgoraj določenem roku, bo ugovor zavrnjen brez preučitve utemeljenosti.

[…]

Vsak dokument se mora predložiti v jeziku postopka ali pa mu mora biti priložen prevod. [UUNT] bo spregledal dokumente, ki ne bodo prevedeni v jezik postopka […]

Prevod je potreben tudi za vsak dokument ali potrdilo, ki je že sedaj v spisu in ki ni v jeziku postopka […] Tak prevod mora biti predložen kot ločen dokument, enake oblike in vsebine kot izvirni dokument. Vsebovati mora vse potrebne podrobnosti, ki so navedene v priloženi obrazložitvi.

[…]

V nasprotnem primeru bo [UUNT] spregledal neprevedene dokumente in sprejel odločitev o ugovoru, kot da ti dokumenti niso bili predloženi.“

10 Dopisu z dne 14. oktobra 2002 je bila priložena obrazložitev glede dokazov, ki jih je treba predložiti v podporo ugovoru, ki je obsegala naslednje podrobnosti:

„Prevodi: če je treba prevesti potrdilo o registraciji (ali podoben dokument) v jezik postopka, mora stranka, ki ugovarja, prevesti vse listine, ki so navedene na seznamu v rubriki [‚Elementi, ki jih je treba dokazati‘] glede člena 8(1) Uredbe št. 40/94 zgoraj, s standardnim povzetkom naslovov vsake od teh listin, ki je potreben, da se lahko jasno in nedvoumno določi vrsta informacij, na katere se tam sklicuje. Zgolj upravnih zaznamb, ki so brez vpliva na ugovor, ni treba prevesti.“

11 V določenem roku, ki je potekel 15. februarja 2003 (glej točko 9 zgoraj), tožeča stranka ni predložila dodatnih dejstev, dokazov in navedb.

12 Oddelek za ugovore je 10. aprila 2003 posredoval tožeči stranki navedbe druge stranke v postopku pred UUNT in dodal:

„Obveščamo vas, da se ne smejo več izmenjati nove navedbe. [UUNT] vas obvešča, da bo ugovor zavrnil kot neutemeljen, saj dokazi o prejšnjih pravicah niso bili predloženi v roku, ki ga je določil. Če se s to odločitvijo ne strinjate, se lahko, po tem ko bo sprejeta odločba, pritožite (člen 57(2) Uredbe št. 40/94).“

13 14. aprila 2003, v odgovor dopisu UUNT, je tožeča stranka vložila angleške prevode potrdil o registraciji, ki so bili prej predloženi v francoščini.

14 Oddelek za ugovore UUNT je 11. junija 2003 zavrnil ugovor. Menil je, da tožeča stranka ni predložila potrebnih listin, ki bi utemeljile prejšnje pravice, na katere se je sklicevala v podporo ugovoru. Prevode, predložene 14. aprila 2003, je spregledal, ker so bili vloženi po poteku roka, določenega za dokazovanje utemeljenosti ugovora. Navedel je, da je tožeča stranka izbrala angleščino za jezik postopka, in da je vedela, da bo morala predložiti prevod listin v skladu s pravilom 17(2) Uredbe Komisije (ES) št. 2868/95 z dne 13. decembra 1995 za izvedbo Uredbe št. 40/94 (UL L 303, str. 91), in da ji je bil v skladu s pravilom 20(3), pravilom 16(3) in pravilom 17(2) Uredbe št. 2868/95 določen rok za predložitev dejstev, dokazov, navedb in prevodov.

15 Tožeča stranka je 5. avgusta 2003 vložila pritožbo proti odločbi oddelka za ugovore. V podporo izjavi, ki navaja vzroke za pritožbo, je na novo priložila potrdila o registraciji, skupaj s prevodom v angleščino.

16 Drugi odbor za pritožbe UUNT je 19. aprila 2004 zavrnil pritožno tožeče stranke z odločbo R 479/2003-2 (v nadaljevanju: izpodbijana odločba). Odbor za pritožbe je menil, da je oddelek za ugovore utemeljeno zavrnil ugovor, ne da bi preučil utemeljenost zadeve, saj tožeča stranka ni predložila prevodov potrdil o registraciji v roku, ki ji je bil določen. Ugotovil je, da je oddelek za ugovor tožečo stranko pravilno obvestil glede zahtev, ki se nanašajo na prevode, in glede kazni, ki jo lahko doleti, če jih ne bo spoštovala, vendar ta ni ne predložila prevodov v določenem roku ne zaprosila za podaljšanje roka. Končno je kot nedopustne zavrnilo prevode potrdil o registraciji, ki so bili priloženi k izjavi, ki navaja vzroke za pritožbo, ker so bili predloženi po izteku roka, ki ga je določil oddelek za ugovore v skladu s pravilom 17(2) in pravilom 20(2) Uredbe št. 2868/95.

Predlogi strank

17 Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

— izpodbijano odločbo razveljavi;

— UUNT naloži plačilo stroškov.

18 UUNT predlaga Sodišču prve stopnje, naj:

— tožbo zavrne;

— tožeči stranki naloži plačilo stroškov;

— v primeru razveljavitve izpodbijane odločbe naloži plačilo stroškov tožeče stranke drugi stranki v postopku pred odborom za pritožbe.

Pravo

19 V podporo tožbi se tožeča stranka v bistvu sklicuje na tri razloge za razveljavitev. Prvi se nanaša na kršitev določb uredb št. 40/94 in 2868/95, glede prenosnega učinka pritožbe pred odborom za pritožbe. Drugi se nanaša na kršitev splošnega načela enakega obravnavanja. V okviru tretjega tožbenega razloga se tožeča stranka sklicuje na kršitev načela dobre uprave in na kršitev „duha“ uredb št. 40/94 in 2868/95.

Trditve strank

20 V okviru prvega tožbenega razloga tožeča stranka meni, da izpodbijana odločba krši določbe glede pristojnosti odbora za pritožbe. Sklicuje se na drugo uvodno izjavo, ter člena 57(1) in 74(2) Uredbe št. 40/94, pa tudi pravilo 49(2) in pravilo 50(1) Uredbe

št. 2868/95. Iz teh določb izhaja, da odbor za pritožbe v nasprotju z oddelkom za ugovore odloča v celoti in neodvisno. Njegov nadzor ni preprost nadzor zakonitosti izpodbijane odločbe, temveč je zaradi prenosnega učinka pritožbenega postopka nova presoja spora, odbor za pritožbe pa mora v celoti ponovno preučiti prvotno vlogo in upoštevati dokaze, ki so bili predloženi v ustreznem času.

21 Po mnenju tožeče stranke bi moral odbor za pritožbe, ob uporabi pravila 49(2) in pravila 50(1) Uredbe št. 2868/95, obvestiti tožečo stranko o vseh nepravilnosti, ki so povezane s posredovanjem listine ali s predložitvijo prevodov. Vendar navaja, da je v tej zadevi odbor za pritožbe, ki je prevode, ki so bili priloženi k izjavi, ki navaja vzroke za pritožbo, prejel drugič, ni obvestil o nobeni težavi. Tožeča stranka meni, da bi nezmožnost ponovnega odločanja o pritožbi in listinah imela za učinek, da bi bilo oddelku za ugovore dopuščeno sprejeti stališče v škodo stranke, ki ugovarja, v katerem bi jo pozval k vložitvi pritožbe pri odboru za pritožbe, zavedajoč se, da je pritožba obsojena na neuspeh. S tem ko ne pozove tožeče stranke, naj popravi ugotovljeno nepravilnost, odbor za pritožbe onemogoči tožeči stranki učinkovito izvajanje pritožbe.

22 UUNT meni, da odbor za pritožbe ni zmotno uporabil prava, s tem, ko je zavrnil prevode, ki so mu bili predloženi.

23 UUNT meni, da sodbe Sodišča prve stopnje z dne 23. septembra 2003 v zadevi Henkel proti UUNT – LHS (UK) (KLEENCARE) (T-308/01, Recueil, str. II-3253) ni treba razlagati tako, da dovoljuje stranki prvič predložiti dejstva in dokaze v podporo ugovoru – ali v tem primeru drugič – pred odborom za pritožbe, ker ta stranka ni spoštovala roka, ki ji je bil določen za predložitev dejstev in dokazov pred oddelkom za ugovore.

24 UUNT meni, da so roki, ki se določijo v skladu s pravili 16, 17, 20 in pravilom 22(1) Uredbe št. 2868/95, dokončni roki. Ker se, tako kot v tej zadevi, kršitev takega roka zaradi njegove dokončnosti kaznuje z izgubo pravice, UUNT ne more uporabiti pooblastila za prosto presojo iz člena 74(2) Uredbe št. 40/94, da bi sprejel ali zavrnil dokaze, ki niso bili predloženi v ustreznem času. Ta analiza je vsebovana v besedilu samega zgoraj navedenega člena 74(2), ki se ne uporablja, če dokazi niso bili predloženi v „ustreznem času“ ali so bili predloženi „po poteku roka“.

25 UUNT meni, da vložitev pritožbe pri odboru za pritožbe ne sme imeti za posledico, da ponovno začno teči roki, ki jih je določil oddelek za ugovore. Taka rešitev bi pomenila podaljševanje postopka, na škodo načela pravne varnosti, ki obsega končanje postopkov v razumnem roku. Po mnenju UUNT vložitev pritožbe ne sme imeti povratnega učinka, ki bi omogočal izničenje posledic nespoštovanja roka, ki je bil prvotno določen na prvi stopnji. V nasprotnem primeru bi bile določbe glede rokov brez učinka. Taka razlaga je v skladu s sodno prakso, ki izhaja iz sodbe Sodišča prve stopnje z dne 23. oktobra 2002 v zadevi Institut für Lernsysteme proti UUNT – Educational Services (ELS) (T-388/00, Recueil, str. II-4301, točka 29).

26 UUNT nedopustnost prevodov utemeljuje tudi s potrebo po spoštovanju načela spoštovanja pravice do obrambe prijavitelja in enakosti pravnih sredstev, ki so na voljo strankam. Po njenem mnenju, po eni strani, pravica do obrambe prijavitelja registracije zahteva, naj ima ta možnost, da se od pričetka postopka z ugovorom prepriča o natančnem obstoju in obsegu varstva prejšnje pravice, na katero se sklicuje v podporo ugovoru, v tej zadevi pa ni tako. Po drugi strani bi bilo kršeno načelo, da stranki razpolagata z enakimi pravnimi sredstvi, če bi po tem, ko je ugovor že bil zavrnjen, stranka, ki ugovarja, kasneje lahko popravila napako v zvezi s predložitvijo listin. Malomarna ugovarjajoča stranka ne more upravičiti svoje

nesposobnosti s potrebo po zagotovitvi spoštovanja njene pravice biti slišan. Dejansko je taka pravica izčrpana s potekom roka, ki ga je določil UUNT, razen v izjemnih primerih, kot je materialna nezmožnost predložitve dejstva ali dokaza pred določenim rokom, ali odkritje novih dejstev in dokazov med postopkom.

27 UUNT meni da, obstoj funkcionalne kontinuitete med oddelkom za ugovore in odborom za pritožbe ne dopušča omejevanja pravice do obrambe druge stranke v postopku pred UUNT. Nasprotno, funkcionalna kontinuiteta zahteva sprejetje enakih postopkovnih pravil glede rokov, kar vključuje to, da se pravne posledice neupoštevanja roka nadaljujejo pred odborom za pritožbe.

28 UUNT oporeka, da pravilo 49(2) Uredbe št. 2868/95 obvezuje odbor za pritožbe obvestiti tožečo stranko glede nepravilnosti prevodov. Po mnenju UUNT izhaja iz sodne prakse na podlagi sodbe Sodišča prve stopnje z dne 13. junija 2002 v zadevi Chef Revival USA proti UUNT – Massagué Marín (Chef) (T-232/00, Recueil, str. II-2749), da obveznost obveščanja o nepravilnostih ugovora obsega le nepravilnosti, ki zadevajo dopustnost pritožbe, in ne tistih, ki se nanašajo na temelj spisa. UUNT (oddelkom za ugovore in odborom za pritožbe) ni treba obvestiti stranke, ki ugovarja, glede nepravilnosti dokaza o prejšnji pravici ali njenega prevoda, ki so temeljni pogoji ugovora.

Presoja Sodišča prve stopnje

29 Člen 62(1) Uredbe št. 40/94 določa, da odbor za pritožbe lahko izvršuje katerokoli pooblastilo v pristojnosti oddelka, ki je izdal odločbo, zoper katero je bila vložena pritožba, ali pa preda primer temu oddelku v nadaljnjo obravnavo. Tako iz te odločbe kot tudi sistematike Uredbe št. 40/94 izhaja, da odbor za pritožbe glede

odločanja o pritožbi lahko izvršuje katerokoli pooblastilo v pristojnosti oddelka, ki je izdal odločbo, zoper katero je bila vložena pritožba, in da se njegov preizkus nanaša na celoten spor, kakršen je v trenutku, ko odloča.

30 Prav tako iz tega člena in ustaljene sodne prakse izhaja, da obstaja funkcionalna kontinuiteta med različnimi organi UUNT, namreč med preizkuševalcem, oddelkom za ugovore, oddelkom za upravljanje znamk in pravne zadeve ter oddelkom za izbris, po eni strani in odbori za pritožbe po drugi strani (glej zgoraj navedeno sodbo KLEENCARE, točka 25, in navedeno sodno prakso).

31 Iz te funkcionalne kontinuitete med različnimi stopnjami UUNT izhaja, da morajo v okviru ponovnega preizkusa, ki so ga odbori za pritožbe zavezani opraviti glede odločb, ki so jih sprejeli prvostopenjski organi UUNT, odločitve odborov za pritožbe temeljiti na vseh dejanskih in pravnih elementih, ki so jih stranke navedle pred prvostopenjskim organom ali v pritožbenem postopku (zgoraj navedene sodbe Sodišča prve stopnje KLEENCARE, točka 32; z dne 1. februarja 2005 v zadevi SPAG proti UUNT – Dann in Backer (HOOLIGAN), T-57/03, ZOdl., str. II-287, točka 18, in z dne 9. novembra 2005 v zadevi Focus Magazin Verlag proti UUNT – ECI Telecom (Hi-FOCuS), T-275/03, ZOdl., str. II-4725, točka 37).

32 Tako lahko odbori za pritožbe, razen na podlagi člena 74(2) Uredbe št. 40/94, potrdijo pritožbo na podlagi novih dejstev, na katera se sklicuje stranka, ki je vložila pritožbo, ali tudi na podlagi novih dokazov, ki jih je ta predložila (sodba Sodišča prve stopnje z dne 3. decembra 2003 v zadevi Audi proti UUNT (TDI), T-16/02, Recueil, str. II-5167, točka 81, in zgoraj navedena sodba KLEENCARE, točka 26). Ker nadzor odborov za pritožbe ni omejen na nadzor zakonitosti izpodbijane odločbe, vendar zaradi prenosnega učinka pritožbenega postopka obsega novo presojo spora v celoti, morajo odbori za pritožbe v celoti ponovno preizkusiti prvotno vlogo in upoštevati dokaze, ki so bili predloženi v ustreznem času.

33 V nasprotju s trditvami UUNT, ker gre za postopek *inter partes*, funkcionalna kontinuiteta, ki obstaja med različnimi stopnjami UUNT, nima za posledico, da stranki na osnovi člena 74(2) Uredbe št. 40/94 ne bi bilo dopuščeno, da pred odborom za pritožbe uporabi nove dejanske ali pravne elemente, ki jih ni predložila na prvi stopnji. Nasprotno, zaradi funkcionalne kontinuitete je dopustno, da ta stranka omenjene elemente uporabi pred odborom za pritožbe (zgoraj navedena sodba Sodišča prve stopnje Hi-FOCuS, točka 37). Trditev UUNT zanika splošno pooblastilo odbora za pritožbe, da odloča o sporu.

34 Pravilo iz člena 74(1) Uredbe št. 40/94, v skladu s katerim UUNT preveri dejstva po uradni dolžnosti, ima dve omejitvi. Po eni strani je v okviru postopka v zvezi z relativnimi razlogi za zavrnitev registracije preizkus omejen na dejstva, ki se nanašajo na razloge in predloge strank. Po drugi strani odstavek 2 tega člena podredno podeljuje UUNT pooblastilo, da spregleda dokaze, ki jih zadevne stranke niso predložile „v ustreznem času."

35 Vendar iz funkcionalne kontinuitete, ki označuje odnos med stopnjami UUNT, izhaja, da je izraz „ustrezen čas" treba razlagati v okviru pritožbenega postopka pred odborom za pritožbe, kot da se nanaša na rok, ki velja ob vložitvi pritožbe, in na roke, ki so določeni med zadevnim postopkom. Ta izraz se uporablja v okviru vsakega postopka, ki poteka pred UUNT, tako da potek rokov, ki jih je določil prvostopenjski organ za predložitev dokaznih elementov, ne vpliva na vprašanje, ali so bili ti „v ustreznem času" predloženi pred odborom za pritožbe. Odbor za pritožbe je tako zavezan upoštevati dokazne elemente, ki so mu predloženi, ne glede na to, ali so bili predloženi pred oddelkom za ugovore ali ne.

36 Trditve UUNT, po kateri izraz „neustrezen čas“ ni enak izrazu „po poteku roka“ in obstoj roka, ki ga določi odbor za pritožbe v skladu s pravilom 22(1) Uredbe št. 2868/95, omejuje uporabo člena 74(2) Uredbe št. 40/94 in ovira pooblastilo za prosto presojo, ki ga ta določba podeljuje UUNT, ni mogoče sprejeti. Prvič, iz sodne prakse izhaja, da člen 74(2) Uredbe št. 40/94 podeljuje UUNT pooblastilo za prosto presojo glede upoštevanja elementov, ki so predloženi po poteku roka (sodba Sodišča prve stopnje z dne 8. julija 2004 v zadevi MFE Marienfelde proti UUNT (HIPOVITON), T-334/01, ZOdl., str. II-2787, točka 57). Dalje, trditev UUNT želi doseči razlago izvedbene uredbe, ki bi bila v nasprotju z jasnim besedilom splošne uredbe.

37 V tem primeru ni sporno, da je tožeča stranka, čeprav je predložila prevode potrdil o registraciji v jeziku postopka po poteku roka, ki ga je določil oddelek za ugovore, kljub temu predložila te dokumente kot prilogo k izjavi, ki navaja vzroke za pritožbo pred odborom za pritožbe.

38 Tako v tej zadevi predložitev v smislu člena 74(2) Uredbe št. 40/94 ni bila prepozna, ker je tožeča stranka predložila sporne dokumente v prilogi k izjavi pred odborom za pritožbe v roku štirih mesecev, ki ga določa člen 59 Uredbe št. 40/94. Tako jih odbor za pritožbe ne sme spregledati (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Hi-FOCuS, točka 38).

39 V teh okoliščinah ni ustrezno sklicevanje UUNT na zgoraj navedeno sodbo Chef, v kateri ne gre za dokaze, ki so bili predloženi pred odborom za pritožbe, ampak za vprašanje, ali je bil oddelek za ugovore zavezan sporočiti ugovarjajoči stranki nepravilnost, ki jo pomeni njegova opustitev predložitve prevoda potrdila o registraciji prejšnje nacionalne znamke v roku, predpisanem v ta namen. Še več, glede na dejstvo, da ugovarjajoča stranka ni predložila prevoda niti po izteku roka,

Sodišče prve stopnje v tej zadevi ni presodilo, da je potrebno, da se izjavi o vprašanju, ali – in koliko – bi UUNT lahko na podlagi člena 74(2) Uredbe št. 40/94 upošteval dejstva ali dokaze, ki so bili predloženi po izteku roka, ki ga je določil, ali ne (zgoraj navedeni sodbi Chef, točke od 63 do 65, in Hi-FOCuS, točka 39).

40 Ravno tako naj ne bi uspelo sklicevanje UUNT na zgoraj navedeno sodbo ELS, ki se nanaša na predložitev dokazov pred oddelkom za ugovore, o uporabi prejšnje znamke po izteku roka, ki ga je določil UUNT, glede na dejstvo, da če so bili dokazni elementi odboru za pritožbe predloženi v roku, jih je ta zavezan upoštevati pri preizkusu pritožbe (zgoraj navedeni sodbi KLEENCARE, točka 32, in Hi-FOCuS točka 40).

41 Nasprotno s tem, kar trdi UUNT, prejem novih dokazov pred odbor za pritožbe nikakor ne pomeni kršitve pravic do obrambe prijavitelja registracije, če se ta lahko prepriča o natančnem obstoju in obsegu varstva prejšnje pravice, na katero se sklicuje v podporo ugovoru. Pravice do obrambe prijavitelja registracije niso kršene, če se ti dokumenti obravnavajo le na stopnji pritožbenega postopka, kolikor lahko ta pred odborom za pritožbe oporeka obstoju in obsegu prejšnjih pravic, na podlagi člena 61(2) Uredbe št. 40/94.

42 V tej zadevi je druga stranka v postopku pred UUNT v odgovoru, vloženem 4. oktobra 2002 pri odboru za pritožbe, predložila svojo obrazložitev temelja spora, še preden je UUNT zaprosil tožečo stranko, naj predloži dokaze o ugovoru v jeziku postopka, in se ni pritoževala glede nerazumevanja potrdil, ki jih je v francoščini predložila tožeča stranka. Glede na zgoraj povedano ni mogoče sprejeti, da se druga stranka v postopku pred UUNT ni bila zmožna prepričati o natančnem obstoju in

obsegu varstva prejšnjih pravic, ki so bile predložene v podporo ugovoru. Ugotoviti je treba, da dopustnost prevodov v tej zadevi na stopnji pritožbenega postopka nima škodljivega vpliva na pravice do obrambe druge stranke v postopku pred UUNT ali na načelo razpolaganja strank z enakimi pravnimi sredstvi.

43 Med drugim trditev UUNT, da bi bil postopek registracije znamk Skupnosti veliko daljši, če bi stranke še vedno lahko prvič predložile dejanske in pravne elemente pred odborom za pritožbe, v tem primeru ne more uspeti. Nasprotno je imelo dejstvo, da je zavrnil sprejem dodatnega prevoda, predloženega odboru za pritožbe, povzročilo podaljšanje tega postopka (glej zgoraj navedeno sodbo Hi-FOCuS, točka 42).

44 Torej je s tem, ko je spregledal dokumente, ki mu jih je predložila tožeča stranka v roku, določenem s členom 59 Uredbe št. 40/94, odbor za pritožbe kršil obveznost, ki mu je naložena v okviru preizkusa verjetnosti zmede na podlagi člena 8(1)(b) omenjene uredbe, in člen 74 omenjene uredbe (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Hi-FOCuS, točka 43).

45 Kljub temu je treba preučiti posledice, ki jih je treba potegniti iz te zmotne uporabe prava. V skladu z ustaljeno sodno prakso postopkovna nepravilnost nima za posledico delne ali celotne razveljavitve odločbe, razen če se ugotovi, da bi bila odločba brez te nepravilnosti vsebinsko drugačna (sodbi Sodišča z dne 29. oktobra 1980 v združenih zadevah Van Landewyck in drugi proti Komisiji od 209/78 do 215/78 in 218/78, Recueil, str. 2111, točka 47, in z dne 23. aprila 1986 v zadevi Bernardi proti Parlamentu 150/84, Recueil, str. 1375, točka 28; sodbi Sodišča prve stopnje z dne 6. julija 2000 v zadevi Volkswagen proti Komisiji, T-62/98, Recueil, str. II-2707, točka 283, in z dne 5. aprila 2006 v zadevi Degussa proti Komisiji, T-279/02, ZOdl., str. II-897, točka 416). Prav tako izhaja iz skupnega branja člena 63(2) in (3) Uredbe št. 40/94, da razveljavitev in sprememba odločb odborov za

pritožbe nista mogoči, razen če je v temelju ali obliki nezakonita (sodba Sodišča prve stopnje z dne 12. decembra 2002 v zadevi eCopy proti UUNT (ECOPY), T-247/01, Recueil, str. II-5301, točka 46).

46 V tej zadevi se ne more izključiti, da so dokazi, ki jih je odbor za pritožbe neupravičeno spregledal, lahko takšni, da bi spremenili vsebino izpodbijane odločbe, in Sodišče prve stopnje ni dolžno nadomestiti UUNT pri presoji zadevnih elementov.

47 Posledično je treba izpodbijano odločbo razveljaviti, ne da bi bilo treba odločiti glede drugih tožbenih razlogov.

Stroški

48 Na podlagi člena 87(2) Poslovnika Sodišča prve stopnje se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. UUNT ni uspela, zato se ji v skladu s predlogi tožeče stranke naloži plačilo stroškov.

49 Predlog UUNT, naj se drugi stranki v postopku pred odborom za pritožbe UUNT, Novomarket, naložijo stroški tožeče stranke v primeru razveljavitve izpodbijane odločbe, se zavrne. Poslovnik dejansko ne predvideva možnosti, da se naložijo stroški te stopnje stranki, ki ni intervenirala v sporu pred Sodiščem prve stopnje, kot je primer v tej zadevi v zvezi z Novomarket.

Iz teh razlogov je

SODIŠČE PRVE STOPNJE (prvi senat)

razsodilo:

1. Odločba drugega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) z dne 19. aprila 2004 (zadeva R 479/2003-2) se razveljavi.

2. UUNT se naloži plačilo stroškov.

Cooke García-Valdecasas Labucka

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourgu, 11. julija 2006.

Sodni tajnik Predsednik

E. Coulon R. García-Valdecasas